

ΑΝΑΦΡΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1995 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 1ο • ΦΥΛΛΟ 140 • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΠΕΙΝΑ, εξαθλίωση, πόλεμος είναι η πραγματική εικόνα του κόσμου μας. Είναι η μοίρα στην οποία καταδικαστήκαμε ήδη από τη γέννησή μας, φυλακισμενοί σε μια κοινωνία-στρατόπεδο συγκέντρωσης, απρόσωπη μάζα και αναλώσιμο υλικό σαν εργατική δύναμη ή σαν κρέας για τα κανόνια. Είναι η πρώτη ύλη για τα θησαυροφύλακια, τα οπλοστάσια και τις κυβερνήσεις όλου του πλανήτη. Είναι το αντίτυπο της ταξικής κοινωνίας στην οποία ζούμε.

Η ταξική κοινωνία είναι το διαρκές έγκλημα της εξουσίας ενάντια στην ανθρωπότητα. Είναι το ολοκαύτωμα που έχουν εξαπολύσει μερικές χιλιάδες ενάντια σε πέντε δισεκατομμύρια. Είναι η καταδίκη της συντριπτικής πλειοψηφίας των λαών να διαλέξουν ανάμεσα στον θάνατο από την πείνα και στον θάνατο από τον πόλεμο. Είναι οι τάφοι 40.000.000 παιδιών κάθε χρόνο. Είναι οι βίλες του Μπέβερλυ Χίλς και τα στρατόπεδα συ-

ΕΓΚΛΗΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΛΗΣΤΕΥΕΙΣ ΜΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΙΔΡΥΕΙΣ ΜΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ

σουν ένα καινούριο όνομα στην καλπάζουσα εξαθλίωσή των βιομηχανικών χωρών: Τέταρτος Κόσμος. Ένας κόσμος δηλαδή σχεδόν αόρατος, σχεδόν ανύπαρκτος, κρυμμένους εντεχνά πίσω από τους γυαλιστερούς ουρανούς των πολυεθνικών. Ενας κόσμος κάτω ακόμη κι απ' τον Τρίτο, γιατί γ' αυτόν δεν μιλά σχέδιο κανένας.

Η ταξική συγκρότηση της κοινωνίας είναι αόρατη μόνο για 'κείνους που αρνούνται να την δουν. Μια ματιά στο χάρτη της Αθήνας μπορεί να πείσει: το 1/10 του πληθυσμού καταλαμβάνει το 1/4 της πόλης. Το κατά κεφαλή ΑΕΠ -χωρίς να συνυπολογιστεί σ' αυτό το 10% εως 20% επιπλέον της παραικονομίας- υποτίθεται ότι θα έπρεπε να αντιστοιχεί σε ετήσιο εισόδημα 2.000.000 δρ., για κάθε άντρα, γυναίκα και παιδί (8.000.000 δρ., για μια τετραμελή οικογένεια). Το 40% του πληθυσμού της Δραπετώνας έχει ταλαιπωρηθεί τουλάχιστον μια φορά από αναπτυστικές λοιμώξεις (κι όμως κανένας στην Εκάλη). Το 20% του συνολικού πληθυσμού της χώρας είναι λειτουργικά αναλφάβητοι. Και το 99% των φυλακισμένων δεν έχει τελειώσει τη στοιχειώδη εκπαίδευση -η συντριπτική πλειοψηφία εγκατελείψει το σχολείο πριν από την τρίτη δημοτικού. Γιατί να είναι παράξενο, όταν δύο χρονια πριν μοιράζαν σισσύτιο στο Λαύριο -πενήντα χρόνια μετά την κατοχή;

Τελικά, στον αντεστραμμένο καθρέφτη που παρουσιάζει η εξουσία στην κοινωνία, μόνο η πραγματικότη-

τα δεν προβάλλεται. Η ίδια η κατάσταση των πραγμάτων καταδεικνύει το διαρκές έγκλημα της εξουσίας ενάντια στην κοινωνία. Αυτό, εξάλλου είναι και το μόνο έγκλημα που δικαιώνει την ίδια την έννοια της λέξης, το μόνο έγκλημα για το οποίο αδίζει να μιλήσουμε. Η δυαδική φύση της κοινωνίας σημαίνει ότι ελάχιστοι εξουσιάζουν και πάρα πολλοί εξουσιάζονται, ελάχιστοι ευημερούν και πάρα πολλοί -στην καλύτερη περίπτωση- αποτελούνται θαύματα. Μένουμε άνεργοι κι όμως εργάζονται αναγκάζονται να δουλεύουμε όλοι και περισσότερο για ολοκλήρωση της λέξης. Ζούμε σε μια τεχνολογικά υπερπρογενέτη εποχή και τα προβλήματα πολαπλασιάζονται. Είναι από τις λίγες στιγμές στην ιστορία που υπάρχει τόσος πλούτος για τόσο λίγους. Ποτέ πριν δεν υπήρχαν τόσες δυνατότητες και τόση ανθρώπινη δυνατοւχία.

Η κυριαρχία δεν θα μπορούσε να δημιουργήσει τους εφιάλτες της στηριγμένη μόνο στη στρατιωτική ισχύ, στο αστυνομικό κράτος και στην καταστολή. Πάνω απ' όλα χρειάζεται να καλιεργήσει μια πλαστή συνείδηση και μύθους που καθηστούν την ύπαρξη της απαραίτητης.

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΤΕΚΙ ΚΑΒΑΛΑΣ

11 χρόνια αντίστασης

Το πρόσφατο δεκαήμερο εκδηλώσεων στην Καβάλα πραγματοποιήθηκαν τα εντεκάτα γενεθλία του Στεκιού. Ένα πείραμα αυτοδιεύθυνσης και αντίστασης από το παρελθόν για το μέλλον...

Σελ. 2

ΣΕΙΣΜΟΙ

Είμαστε όλοι σεισμόπληκτοι

Τα κέρδη και η «αναπτυξιακή πολιτική» χτίσαν για μας όχι απλά τα διαμερίσματα-κελλιά, αλλά τα διαμερίσματα-τάφους.

Σελ. 5

PUERTO REAL

Αναρχοσυνδικαλισμός και αντίσταση

Με συνελεύσεις, σαμποτάζ και οδοφράγματα χαρασσεται ο δρόμος των ταξικών αγώνων.

Σελ. 6

ΦΤΟΥ ΣΑΣ ΑΛΗΤΕΣ! για την "κινηματογραφική σύλληψη" της Τριτης

ΗΔΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ των δύο νέων από την τράπεζα είχε σπεύσει τραπεζικός υπάλληλος σε κοσμηματόπωλισα διπλανού καταστήματος να της πει να χτυπήσει τον συναγερμό, κάποιος άλλος είχε ακινητοποιήσει ώρα πριν το όχημα όπου θα επέβαιναν οι "ύποπτοι-αφού φορούσαν μπουφάν μέσα στην κάψα", ένας τρίτος σημάδευσε με το ανα χείρας κυνηγετικό του όπλο τον κρόταφο του ανθρώπου που του ζήτησε βοήθεια για να ξεφύγει, κάποιος άλλος κινηματογραφούσε ηδονικά ένα πεντάλεπτο δημοσιογραφικής επίδειξης. Άλλοι γνωρίζουνταν μεταξύ τους, άλλοι όχι, με βρέθηκαν όλοι τόσο, μα τόσο κοντά στήνοντας το πανηγύρι της ντροπής. Εραστέχεις δήμοι, εραστέχεις μπάτσοι, λειαινοντας το έδαφος για να δράσουν οι επαγγελματίες. (Δεν ξέρω αν απλώς παράκουσα και ένα ηχητικό εφφέ στο χαστούκι στων 8.30 από τον ΑΝΤΕΝΑ ή αν πράγματι το βάλανε).

Ποιος είναι αυτός ο χορός που σέρνουν μάζι ο τυπογράφος, ο μπακάλης-κυνηγός, οι αυτόπτες μάρτυρες, ο εκτός υπηρεσίας μπάτσοι, η κοσμηματόπωλισα, ο φύλακας της τράπεζας; Ποιος

οι είναι αυτός ο εσωτερικός ρυθμός της αστυνομευσης στην τέλεια εναρμόνιση των κινήσεών τους μέχρι να επιληφθούν μπάτσοι, δικαστές, δημοσιογράφοι;

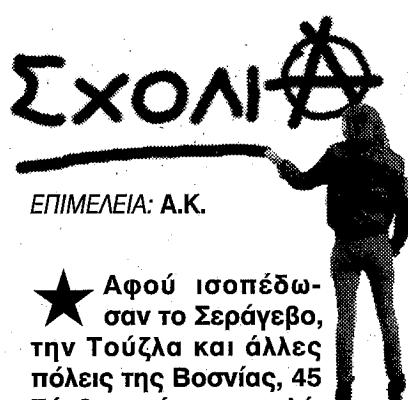
Τι ήθελαν να σώσουν οι "πολίτες" που τροφοδότησαν τα ανατριχιαστικά ενσταντάνε αφού εξαργύρωσαν με δημοσιότητα την ετοιμότητά τους του έντιμου εκτελεστή του καθήκοντος: τους ιδιοκτήτες της τράπεζας από την απώλεια του ποσού των καλυμμάτων της σαλοτραπέζαριας τους, ή το γόντρο της ελληνικής αστυνομίας; Ή μήπως ήθελαν να σώσουν τα χροντά κεφαλαιοκρατούμενα ήθη της πατρίδας και της οικογένειας, (ναι, αυτές τις δικαιολογίες κοινωνίας), που γενικώς και αιρούστως απειλούνται, από τις εισιθολές σε τράπεζες, (όσο κι αν αυτές εμπνέουν και το ένοχο δέος, από τους διοίκους, ότι το γένονται αλλού); Ή μήπως ήθελαν να σώσουν τον ύπινο τους τον ίδιο από το φόβο ότι τους παρακολουθούν, ότι τους παρακολουθούν τα media με τις κουνημένες αυθεντικές λήψεις, με τα δελτία της "αληθινής ζωής" και τα παράσημα της "αληθινής ανδρείας", τα media

που είναι πια η αληθινή ψυχή της σιωπηλής πλειοψηφίας, ο μόνος κώδικας που εμπιστεύεται, ο μόνος τόπος καταδίωσης της μοιραίας κουτοπονηρίας της; Τι ήθελαν να σώσουν όλοι αυτοί που περιμένουν την κατάλληλη ευκαιρία να αποδείξουν τι έχουν πραγματικά να έχουν;

Στα παρασκήνια της "κάθαρσης" όλων των "πολιτών" που ευγενικά συμμετείχαν στο δελτίο, όπου το βλέμμα αποκτά νόμημα μόνον αντικύρωντας τον εαυτό του, αυνανιστικά, να τα, τα αιμοβόρα φαντάσματα της αγγελικής τους ηθικής, κρωζόντας χαρέκακα κοιτάζεται μας πώς τώρα πλέκουμε τον κοινωνικό ιστό. Κορδώνοντας την καχεξία τους σε μια ομόφωνη διεξοδογένια του θανάτου, μέσα από τις αδελφότητες ενός μίσους που σέβεται θρησκευτικά μια τράπεζα και παθάζεται δόλια με την υπέρ πίστεως αυτόδικη καταστολή.

Φτάνου σας, αλήτες. Για όλες τις στιγμές που είστε σίωπηλοι, για όλες τις στιγμές που τελικά αποφασίζετε για την τύχη κάποιου που έπεσε στα χέρια σας. Να τα, τα καλογυαλισμένα αντανακλαστικά μιας σάπιας κοινωνίας.

A.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Α.Κ.

★ Αφού ισοπέδωσαν το Σεράγεβο, την Τούζλα και άλλες πόλεις της Βοσνίας, 45 Σέρβοι ανάπτηροι πολέμου προσέφεραν το αίμα τους για της ανάγκες της ισοπεδώμενης πόλης του Αιγίου. Τουλάχιστον τώρα "χύνουν" το αίμα τους για κάτι χρήσιμο και όχι για τον παραλογισμό και τη φρίκη του πολέμου της πρώην Γιουγκοσλαβίας!

★ Η θρήσκευτική μισαλλοδοξία και φανατισμός επιστρέφουν με τρομακτικούς ρυθμούς. Στο Κάιρο χριστιανός σκότωσε το γυιό του, γιατί προστητίστηκε στον ισλαμισμό. Και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία!

★ Οπως όλοι ξέρουμε καλά, τα κράτη και τ' αφεντικά μας καθώς και οι διεθνείς οργανισμοί, νοιάζονται για την ασφάλεια και τη ζωή των υπηκόων-πελατών τους. Δεν φταίγαν τα μέτρα ασφάλειας, όύτε οι ελλείψεις και η αβλεψία. Υπεύθυνοι για τη βύθιση του επιβατηγού πλοίου «Εσθονία» με τους πάνω από 800 νεκρούς, ήταν Ρώσοι λαθρεμποροί ναρκατικών! Για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας, υπεύθυνοι για το ναυάγιο του Τιτανικού ήταν Γροιλανδοί λαθρεμποροί πάγου.

★ Παρόλη την ιδεολογική σύγχιση, το διανοητικό και πρακτικό μαρασμό, την πλήρη αστικοποίηση και την κοινωνική κατακρέμνηση, οι «σύντροφοι» του Κ.Κ.Ε. έκαναν ένα δειλόμικρό βήμα για την επαναστατική ρήξη. Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε. Δ.Κωστόπουλος, ζήτησε να γίνει ο λαός εισαγγελέας για τις υποθέσεις έξπουλήματος και ιδιωτικοποίησης του Σκαραμαγκά, τον ΟΤΕ, του Μαντουδίου κ.λπ.

★ Αργά και σταθερά οικοδομείται ο σοσιαλισμός...

★ - Ποιος είναι ο αρχηγός σας; - Ο Μπακούνιν - Τι είναι αυτός, Ιταλός; - Όχι, Ρώσος. (Από διάλογο συντρόφου με μπάτσο στην Ασφάλεια)

★ Για τον 11ο και τον 12ο όροφο: Μην ανησυχείτε παιδιά, θα γράψουμε στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας...

★ Πάντως παρατηρήσαμε ότι μια σημαία μας ξέφυγε εκεί κοντά... Την άλλη φορά!

11 ΧΡΟΝΙΑ ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΤΕΚΙ

11 χρόνια κοινωνικών-ταξικών αγώνων

γησης, τη μιζέρια της καθημερινότητας και τις εργασιακές σχέσεις.

Δεν έχει και ιδαιτέρω σημασία το ότι η αρχική πολύμορφη και πολυποίκιλη σύνθεση του «στεκιού» επιμεριζόταν αρχικά σε αριστεριστές, οικολόγους-εναλλακτικούς, αναρχικούς-αντεξουσιαστές, ενώ τα τελευταία χρόνια τον χώρο διαιχιζόνται αναρχικές-αντεξουσιαστικές ομάδες. Ούτε ενδιαφέρει ιδιαίτερα, πέρα από αρχειακούς-ιστορικούς λόγους, το ιστορικό όλων αυτών των ομάδων που δημιουργήθηκαν, έκλεψαν τον κύκλο τους, γεννήσανε άλλες, γεννώντας και θάβοντας μερικές φορές επιπλέοντας και άνειρα.

Εκείνοι ωμοί που έχουν τεράστια σημασία, είναι ότι εδώ και σχεδόν 11 χρόνια «λειτουργεί πολιτικά», ένας χώρος που αυτορργανώνται από τις ανάγκες των συμμετεχόντων και όπου μπορείς να συνδιασκεδάσεις, να

συνδιαμορφώσεις τον χώρο, να συνομιλήσεις πέρα κι έξω από τις εμπορικές σχέσεις. Αυτή η συλλογικά αυτοργανωμένη κίνηση ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΤΕΚΙ, είναι μια απάντηση στην κοινωνία του θεάματος και στις εύκολες, χυδαίες και απάνθρωπες λύσεις που μας προσφέρει η έξουσία στις σύγχρονες νεκροποίεις της.

Φυσικά όλη αυτή η κινητικότητα δεν μπορούσε και δεν φιλοδοξούσε να παραμείνει «εντός των τειχών». Οι δραστηριότητες είχαν κι εχουν απεύθυνση στην κοινωνία γενικά και ιδαιτέρως σε κάποια κομματία της. Οι ομάδες και τα άτομα που έδρασαν και δρούν όλο αυτό το διάστημα, έδωσαν μια σειρά από αγώνες, είτε σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο (αντεκλογικές καμπάνιες, αντιεσκοπικές και αντιναζιστικές κινήσεις, καμπάνια ενάντια στην λιτότητα και στον Ε.Κ.Α.Μ.), είτε σε τοπικό επίπεδο

(διαλυτήριο πλοίων, αγώνας μαζί με τους απεργούς-εργαζόμενους για να μην κλείσει η βιομηχανία LINDER).

Αγώνες που δεν εξαντλούνται στην έμπρακτη αλληλεγγύη σε όλους τους πολιτικούς κρατούμενους και τις κινητοποίησεις ενάντια στην κρατική καταστολή.

Αγώνες που δεν εξαντλούνται σε πορείες και εκδηλώσεις ενάντια στα ναρκωτικά, την άρνηση στράτευσης, τα ψυχιατρεία και την απομόνωση στις σύγχρονες πόλεις.

Αγώνες που δεν εξαντλούνται ούτε με τις προβολές ταινιών και τις διάφορες συναυλίες, τον αμέτρητο αριθμό έντυπου υλικού που κυκλοφορίσεις πρόκηρύεις, αφίσες, περιοδικά, εφημερίδες, βιβλία κτλ.

Φυσικό είναι όλη αυτή η δραστηριότητα να ενοχλήσει πάμπολλες φορές τους μηχανισμούς καταστολής με τα γνωστά αποτελέσματα: μάζικές προσαγωγές μέσα στην πόλη, παρακολουθήσεις, δύκες με την παραφύλογία των «φιλήσυχων πολιτών», με τη συκοφάντηση από τα ΜΜΕ γεγονότα που μας δείχνουν ότι ενοχλούμε, άρα έχουμε να πούμε και να κάνουμε ακόμη ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ.

Παρόλα όσα όμως προαναφέραμε, αποδεικνύεται και εδώ ίσως βρίσκεται το μεγάλο ενδιαφέρον, ότι το ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΤΕΚΙ, καταρθώνται να αποτελεί πόλο έλξης για πολλούς νεολαίους, φοιτητές και εργαζόμενους που αμφισβητούν τον κάθε είδους αυταρχισμό, την κάθε είδους εξουσία. Ανθρώπους που δεν βολεύουνται με fast-food διασκέδαση, που αρνούνται να υποκύψουν στις εμπορευματικές σχέσεις, που δε γουστάρουν τη θέα των μπάτων, των πολιτικά πόλεων, των εμπόρων ναρκωτικών, των φασιστών. Ακόμη, νέων που εξοργίζονται με την κοινωνία της μόλυνσης και απεχθάνονται τα σχολεία-κελιά.

Ανθρώπων που δε γουστάρουν να γίνουν τα κορμά τους κρέας για οβίδες που δεν τη «βρίσκουν» με το διαχωρισμό των ανθρώπων με βάση το χωρία τη φυλή, το έθνος και τη θρησκεία.

Εργαζόμενων που αρνούνται να υποταχθούν στις σχέσεις εκμεταλλευτικούς, εξουσιαστή-εξουσιούς και αγωνίζονται ενάντια στις απάνθρωπες καπιταλιστικές σχέσεις. Ανθρώπων αγωνίζονται να επομένουν την προώθηση των εθνικών θεμάτων»

Χορεύοντας με τα κοκοράκια

(ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟΥΣ ΚΟΚΟΓΑΜΟΥΣ - ΕΝΑ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΣΕΝΑΡΙΟ)

ΙΣΧΥΣ ΜΑΣ Η ΔΙΑΙΡΕΣΗ ΚΑΙ Η ΔΙΧΟΝΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ: Στα 1915 ο Κων/νος ο Α', δημιουργήσε το δίχασμό και υπήρξε κύριος υπεύθυνος της Μικρασιατικής καταστροφής του 1922.

Στα 1936 ο Γεωργιος Β', επέβαλε τη δικτατορία της 4ης Αυγούστου και μετά την απελευθέρωση από την Γερμανική κατοχή, επαιξε σημαντικό ρόλο στο αιματοκύλισμα του εμφυλίου και με την βοήθεια των Αγγλών εδραιώσει την εξουσία του. Ετοιμήσεις μα ολόκληρη εποχή που χαρακτηρίζεται από την τρομοκρατία, τις εκτοπίσεις και τις αντιστασιακές κομμουνιστών και άλλων δημοκρατικών πολιτών.

Ο Κωνσταντίνος ο Β' διαμορφώσε παρακρατικές συνθήκες, προσταθείσες προσωπικούς να επιβαλλεί δικτατορία με τους στρατηγούς του, αλλά τον πρόλαβαν οι συνταγματάρχες, την 21η Απριλίου 1967. Ιστορικά είναι ο κύριος υπεύθυνος, μαζί με την μητέρα του Φρειδερίκη για την θέση της οποίας καθάρισε την Ελληνική δεξιά και επέτη παίζει το χαρτί του βασιλιά. Τον προώθησε πάλι ως διευθυντή της Ν.Δημοκρατίας: «πρέπει η κυβερνητική να αξιοποιησει τις διεθνείς γνωριμίες του τέως βασιλιά για την προώθηση των εθνικών θεμάτων».

Ο ελληνική αστική τάξη παίζει το χαρτί του βασιλιά. Ο ρόλος της Βαλκανίας, κοινές προσποτικές στο χώρο της Α. Ευρωπής, είναι μεγαλος. Η ίδια θέλει σταθερό καθεστώς εσωτερικά, με περισσότερη καταστολή που σκοπό έχει να δαμάσει μια πιθανή κοινωνική έκρηξη.

Ο φασισμός κανει αυτά που δυστολεύεται να κανει το ομποκρατικό αστικό καθεστώς.

της εξουσίας πηγαίνει να εφαρμοστεί για άλλη μια φορά, με σκοπό την αποφυγή έντονων κοινωνικών τριβών.

Ο διαχωρισμός των μικροπωλητών σ' αυτούς που έχουν άδεια και σε αυτούς που δεν έχουν αποτελεί άλλον ένα παράγοντα που δρα ευνοϊκά για τη σχέδια «ανάπλασης» της περιοχής του Μοναστηράκου.

Οσοι έχουν άδεια, αλλά και αυτοί στους οποίους θα χορηγηθεί, πιστεύουν πως θα έχουν πλέον το κεφάλι τους η σημασία τους -ας μην έχουν και οικονομική αστυνομίας- μια μητρόπολη που θα μας κάνει να νιώθουμε αδύνατοι για να μην φερόμαστε ποτέ ως δύνατοι.

Φ.Κ.

ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Α ΠΟ ΤΟ ΒΡΑΔΥ του περασμένου Σαββάτου έως και το μεσημέρι της Κυριακής, ισχυρές αστυνομικές δύναμεις είχαν κατ

Εμείς και το νομοσχέδιο για τη ραδιοφωνία

Αποσπάσματα από την παλαιότερη προκήρυξη του ράδιο Κιβωτός και του ράδιο Ουτοπία και από την εισήγηση του ράδιο Κιβωτός σε εκδήλωση για τα media στις που θα διοργανώσει το Πνευματικό Κέντρο Δήμου Συκεών στα τέλη του Ιουνίου.

(λίγα λόγια για) τα μ.μ.ε.

Τα μ.μ.ε. επεμβαίνουν, το ξέρουμε, καθοριστικά στις ζωές μας. Θεατές ή ακροατές πλέον, μπροστά σε οθόνες και μεγάφωνα βλέπουμε και ακούμε τη ζωή εξω απ' αυτήν. Η μοναδική μέθοδος αρχήστευσης των απάνθρωπων κοινωνικών δεδομένων, η πράξη μας, στειρώντας καθημερινά. Στις κοινωνικές σχέσεις επικρατούν οι αξές, τα πιστεύωντας και οι κώδικες συμπεριφοράς που μετά την οικογένεια και την "εκπαίδευση" τα μ.μ.ε., μέσω της μαζικής προπαγάνδας τους, έχουν επιβάλλει. Πρόκειται για αξές και σημεία μιας δεοντολογίας ικανής να προσεταιριστεί τα άτομα-δέκτες και να τα προσαρμόσει ευκολότερα στην κυρίαρχη ιδεολογία της κατανάλωσης, της μισθωτής εργασίας, του βιολέματος, της αδιαφορίας. Η βιομήχανία της συνείδησης διαμορφώνει από τη μια ανθρώπους δειλούς και υποταγμένους και από την άλλη διαπλάθει όνειρα που μόνο οι σύγχρονες δομές εξουσίας μπορούν να κάνουν πραγματικότητα. Ετοιμαστείτε να κοινωνική αλληλεγγύη από τις συνειδήσεις των ανθρώπων και συστειρώνεται η κοινωνία στις προσταγές των κυριαρχών τάξεων και των συμφερόντων τους. Ο εθνικισμός και ο ρατσισμός συμβαδίζουν με την ανεργία και τη φτώχεια, όχι σαν φυσικά τους αποτέλεσματα, μα σαν επιβαλλόμενες ιδεολογίες.

Ο ρόλος των μ.μ.ε. δεν σταματά εκεί. Τα ποσά που επενδύνται σ' αυτά για διαφημιστικές δαπάνες είναι ασύλληπτα και τα συμφέροντα από πίσω τους πολλαπλάσια. Γιατί για

την προώθηση ενός εμπορεύματος η διαφήμιση αποτελεί ένα σίγουρο δρόμο και η σιγουριά αυτή κοστίζει ακριβά. Τόσο λοιπόν, όσο μια απέρανη διαφήμιση, στοιχίζει η πρώτη θηση ενός ολόκληρου τρόπου ζωής!

Η πολυδιάστατη παρέμβαση των μ.μ.ε. στα κοινωνικά δρώμενα είναι φανερή και στον πολιτικό ρόλο που έχουν αναλάβει: Τα μ.μ.ε. στηρίζουν τα πολιτικά πλαισία που εξασφαλίζουν σταθερότητα και ανάπτυξη στο ισχύον οικονομικό σύστημα. Αυτή είναι και η ιδιαίτερη σχέση που έχουν με την πολιτική εξουσία και τα κόμματα. Σχέση που η οποία τελευταία υπερβαίνεται, μιας και τα μ.μ.ε. συχνά δεν χρειάζονται ή και αντιμάχονται τη διαμεσολάβηση της κομματικής εξουσίας για την προώθηση π.χ. των οικονομικών συμφερόντων των πλούσιων. Είναι τόσο ισχυρά ώστε κατορθώνουν να συγκροτούν τα ίδια μια αυτονομημένη πολιτική εξουσία (π.χ.: Ιταλία-Μπερλουσκόνι).

(λίγα λόγια για) το νομοσχέδιο για τη ραδιοφωνία

Στη χώρα μας μέχρι τώρα, εδώ και πέντε περίπου χρόνια, επικρατεί στις ραδιοτηλεοπτικές συχνότητες των μ.μ.ε. η έλλειψη αδειών, τεχνικών προδιαγραφών και ενός συγκεκριμένου νομοθετικού πλαισίου. Αυτή η χαώδης κατάσταση, είναι εύλογο ότι ευνοεί τους οικονομικά ισχυρούς, που ως "μεγάλα ψάρια που τρώνε τα μικρά", σταδιακά την οριοθετούνται και της επιβάλλονται απόλυτα.

Έτσι αναφίνονται πια μεγάλοι ιδιοκτήτες πολλών ταυτόχρονα μέ-

σων (εφημερίδων, περιοδικών, τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών). Δίπλα τους, μικρότεροι, από συναφείς χώρους (εκδοτικούς, "πολιτιστικούς"), αλλά και κάθε είδους κεφαλαίοι, (βιομήχανοι ή "βιοτέχνες").

Και φτάνει ο καιρός το κράτος να "λάβει τα μέτρα του": αυτό σημαίνει πολύ απλά ότι θα θεσμοθετήσει την επικρατούσα κατάσταση, επιβεβαιώντας επίσημα πια τους "νικητές" και αποκλείοντας τους "ηπημένους", διεκπεραιώνοντας παστρικά το ρόλο του ως όργανο της κυριαρχίας του κεφαλαίου.

Και πράγματι, το πρόσφατα κατατεθειμένο νομοσχέδιο για τη ραδιοφωνία απλά νομιμοποιεί τις ανάγκες της αγοράς εξορθολογίζοντας τα πλαίσια του ανταγωνισμού. Αξιολογεί την υπαρξη ενός ραδιοφωνικού σταθμού με βάση το ύψος της επένδυσης και τον αριθμό των δημιουργημένων θέσεων εργασίας ενώ παράλληλα προνοεί για την εύρυθμη λειτουργία διαφημίσεων και χορηγιών και εξασφαλίζει τον "υγιή" ανταγωνισμό όσον αφορά αγοραπωλησίες, μεταβιβάσεις μετοχών και δικτυώσεις.

Η συμμετοχή της πολιτικής αγοράς σ' αυτό το πάχινδι εξασφαλίζεται με τη θέσπιση κριτήριων υπαρξης για τους ραδιοσταθμούς, που αφορούν στην "προγραμματική πληρότητά" τους και την ακροατικότητα. Να, λοιπόν, και ένας εύσημος τρόπος να πριμοδοτούνται οι πόλιτικές επιθυμητοί.

Όσο για το πολύ σοβαρό ζήτημα των τεχνικών προδιαγραφών για τη λειτουργία συγκεκριμένων ραδιοφωνικών μέσων, δύο τινά μπορούν να συμβούν: είτε θα νομιμοποιηθεί και στο πρωτόκολλο η σημειωνή τάξη πραγμάτων, είτε θα υπάρξουν

προδιαγραφές που στο γράμμα θα "συμμαζεύουν" την ασυδοσία των μεγιστάνων, μια που στην πράξη θα καταπατηθούν και θα καταρργηθούν (με πλήρη επίγνωση και με τις ευλογίες των ίδιων των νομοθετών).

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο προηγούμενος νόμος για τη ραδιοφωνία, που προέβλεπε μεγίστη επιτρεπόμενη ισχύ εκπομπής 800 Watt δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Έτσι, σήμερά στην Αθήνα υπάρχουν ραδιοσταθμοί που εκπέμπουν με 70.000 Watt, ενώ στη Θεσσαλονίκη με 35.000 Watt, με ακτινοβολία που έχει αποδειχτεί ότι είναι μακροπρόθεσμα επιβλαβής για τους κατοίκους στις περιοχές γύρω από τα "πάρκα κεραίων".

Στη Θεσσαλονίκη, το ράδιο Κιβωτός και το ράδιο Ουτοπία, οι πιο "μικροί" ραδιοσταθμοί από απόψη χρήσης ισχύος, έχουν αναγκαστεί, (ή μάλλον επέλεξαν, αντί να σβήσουν εντελώς) να εκπέμψουν με 2.000 έως 2.500 Watt εδώ και κάποια χρόνια. Σ'ένα πρώτο επίπεδο, έχουν θέσει στην πόλη το ζήτημα της δραστικής μείωσης της ισχύος λειτουργίας όλων των ραδιοσταθμών. Πρόκειται για λύση εφικτή άμεσα, που θα εξασφαλίζει το ίδιο δυνατό σήμα εκπομπής σε όλους, θα μειώνει την εκπειπόμενη ακτινοβολία σε τεράστιο βαθμό και θα εγκλωβίζει διά μιας τους οικονομικοτεχνικούς ανταγωνισμούς σε επίπεδο εκπομπής. Μπορούμε να κάνουμε κάτι γ' αυτό;

Ένα νομοσχέδιο όπως αυτό του Βενιζέλου δεν μας χωρά. Θα μπορούσε να είναι διαφορετικό; Θα μπορούσαμε ποτέ να έχουμε θέση σε κάποιο άλλο; Όχι.

Το ράδιο Κιβωτός διεκδικεί την ανανέωση της άδειας λειτουργίας του απλά και μόνο γιατί διαφορετικά δεν θα μπορούσε να υπάρξει. Δεν α-

ναγνωρίζουμε τον εαυτό μας πουθενά στο νομοσχέδιο, ούτε, βέβαια, στο 5% των συχνοτήτων που διατίθενται σε κάθε είδους σωματεία και μη κερδοσκοπικές εταιρείες με μοναδικό κριτήριο την έλλειψη διαφημίσεων, αφήνοντας ανοικτό το παραθυράκι των "ευγενών χορηγών". Και όπου προβλέπονται ακόμα και συγκατοίκησεις σταθμών στην ίδια συχνότητα και η εκ περιτροπής χρήση τους. Δεν θα μας αρκούσε μια θέση στο περιθώριο της μπάντας και ακόμη περισσότερο σ'ένα γκέπτο όπου θα εναλλάσσονται "αναξιοποίητες", "γραφικοί" και περίεργοι σαν αξιοθέατα ενός ραδιοφωνικού τύρκου, αποτελώντας ταυτόχρονα το άλλοι της πολυφωνίας του ραδιοφώνου.

Δεν είμαστε νομοθέτες, δεν είμαστε ρυθμιστές. Άλλωστε αυτό δεν είναι καν επιδίωξή μας. Αυτό που επιθυμούμε είναι αυτό που πρακτικά προσπαθούμε για κάνουμε. Να ωθήσουμε και να ωθήσουμε σε πράξεις ζωής πολύ πέρα από τα ερτζιανά, μέσα από αυτά.

ΡΑΔΙΟ ΚΙΒΩΤΟΣ 92,5 FM, (031-855706) ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Υ.Γ.: Κάποιοι καλοπροαίρετοι, ίσως, αλλά σίγουρα επικίνδυνα αδειές επιστολογράφοι προς το Άλφα, της οργάνωσης Y.R.E., μίλησαν για "εισφορές του ράδιο Κιβωτός προς το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης". Τέτοιες εισφορές γενικά δεν μας έχουν ζητηθεί, αφού, απόσσο γιαγρίζουμε, δεν υπάρχουν καν.

Πέραπάνω, δεν έχουμε γενικά καμία σχέση με παρόμοιες ή ανάλογες οικονομικές δεσμεύσεις. Λυπούμαστε ειλικρινά για τις ενοχές της Y.R.E. που την έφεραν στην διάλογο τιμητική θέση να αυθαιρετήσει εις βάρος μας.

τόνομους-αυτοργανωμένους χώρους καθώς και με κοινωνικά κέντρα και αυτόνομα ραδιόφωνα.

Όσοι γνώρισαν το στέκι από κοντά καταλάβαν πως κάτι καλό γίνεται και πως η επόμενη χρονιά θα είναι κατά πολύ λιγότερο μίζερη στο γκέτο που λέγεται Φοιτητικές Εστίες.

**N.P.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**

λέγγυος ΆΛΛΑ πιστεύουμε ότι την στιγμή που σε όλο τον πλανήτη ακόμα και στην Ελλάδα η εξαθλίωση, η φτώχια και η πείνα έχουν πάρει τρομακτικές διαστάσεις, έχει αγκαλιαστεί από αρκετές εκδηλώσεις.

Φύλοδοξούν οι άνθρωποι του στεκίου (κι έχουν γίνει κάποιες ενέργειες προς αυτή

Σχετικά με τα γεγονότα της Παρασκευής

Λάβαμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω προκήρυξη:

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16 Ιουνίου μια ομάδα 40 περίπου ατόμων επιτέθηκε και έσπασε 5-6 καφετέριες στην πλατεία Εξαρχείων και το μπαρ ενός ξενοδοχείου. Η συγκεκριμένη αφορμή που έκινησε η ιστορία αυτή, ήταν το κάλεσμα της αστυνομίας απ' τον ιδιοκτήτη του ξενοδοχείου, όταν σύντροφος πετούσε αντιεθνικότικά τρυκάκια. Ωστόσο, κάποιοι αυθόρυμπα κινήθηκαν προς τις βιτρίνες μεριών καφέμπαρ της πλατείας, αλλάζοντας λίγο την ηρεμία της πλήξης.

Το αυθόρυμπο της ενέργειας (και συνεπώς και το ανοργάνωτο), είχε ως συνέπεια ν' ακουστούν πολλά

σχόλια και κακεντρέχεις, που καθηστούν απαραίτητες μια-δυσδιευκρίνισεις, για την αποκατάσταση της αλήθειας.

Τα Εξάρχεια δεν είναι αυτό που κάποτε ήταν(,), ωστόσο η πλατεία αποτελεί κάποιον τόπο συνάντησης (δύο τον καλλύτερο, αλλά υπαρκτό) αφού, καταφρούντες και εγκωμαστές συναντούνται εκεί. Η πλατεία δεν αποτελεί κοσμική ζώνη, όπως παλιά, τα ΜΑΤ σπάνια κατεβαίνουν, τα μπαρ πληθαίνουν μέρα με την μέρα, ενώ τα Σαββατοκύριακα η περιοχή είναι πόλος έλξης για όλο και περισσότερους καταναλωτές: στην περιοχή ρέει πολύ χρήμα φέτος, επενδύθηκαν πολλά για να υπάρχει ένα δεύτερο Κολωνάκι. Ο μόνος κίνδυνος, σύνεπώς, για να μην αποσβε-

σθεί άλλη αυτή η επένδυση (το μεγαλύτερο κεφάλαιο σ' αυτήν την επένδυση είναι η ιστορία της αμφισβήτησης, που έχει η περιοχή), είναι οι πιστοικάδες που επιμένουν να κυνηγούν Μερσεντές και Μπεμβέ. Αυτό δεν σημαίνει ότι, δύο χτυπήσαν τα μαγαζιά την Παρασκευή, σκέφτονταν αυτά τα πράγματα: περισσότερο συναντήθηκε η ανία του ελεύθερου χρόνου και το 17χρονο πάθος για την περιοχή.

για κριτική με όλες της τίς αντιθέσεις και τις αντιφάσεις της μίζερης διαδέδασης και της ανύπαρκτης καθημερινότητας. Για δέκα λεπτά η πλατεία ήταν όμορφη, κι επιτέλους είχε κάποια διαφορά από το Κολωνάκι. Αυτό δεν σημαίνει καμιά θεοποίηση των Εξαρχείων και καμιά γκετοποίηση της δράσης. Το ότι δεν γίνεται κάτιον κι αλλού, είναι όντως άσχημο. Σημαίνει αυτό ότι δεν πρέπει να γίνεται πουθενά;

Υ.Γ. 1) Όσον αφορά την κριτική για τις ψυλο-αγαρμούσεις, θα επικαλεσθούμε την βοήθεια της International Situationist: "Η νίκη θα ανήκει σ' εκείνους που θα σπείρουν την αταξία, χωρίς να την αγαπούν"-
2) Όσον αφορά τους καταστηματάρχες: "ενός κακού, μύρια έποντα".

ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ

Αλληλεγγύη στον πολιτικό πρόσφυγα Μπαρίς Μπαλ

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ, στις 11.30 το πρωί, εφτασε κολυμπώντας από την Αλικαρνασσό σε παραλία θατζή Κω, ο Τουρκός μαθητής Μπ. R. Μπαλ. Παραδόθηκε στην Αστυνομία του νησιού ως πολιτικός πρόσφυγας και εχει αρχίσει η διαδικασία διεκδίκησης πολιτικής ασύλου από το ελληνικό κράτος.

Ο νεαρός αναρχικός αντιμετωπίζει ποινή μέχρι και 25 χρόνων σε περιπτώση που εκδοθεί στην Τουρκία: διώκεται κυρίως για συμμετοχή σε παράνομη πολιτική οργάνωση και κατοχή παράνομου βιβλίου. Στην Ελλάδα, το πολιτικό ασύλο πολλές φορές εξασφαλίζεται μετά από αρκετούς μηνες γραφειοκρατίας και συνεννοήσεων. Στο κρίσιμο αυτό διάστημα, ο 17χρονος Τουρκός σύντροφος δεν πρέπει να σταλεί πίσω και να προστεθεί στη λίστα των αντικαθεστωτικών "Εξαφανισθεντών", δολοφονημένων και κρατουμένων της Τουρκικής δικτατορίας. Πέρα από τα συνορα της ιδεολογίας θενών, κρατών και κεφαλαίου, από την αλληλεγγύη έκκινα η αντίσταση.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΜΙΑ ΔΙΑΡΚΗ ΛΗΣΤΕΙΑ...

ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ άγγελος των μοτοσυκλετιστών με το ζόρι θέλει να γίνει η Τροχαία. Τα νέα μέτρα που άρχισε να εφαρμόζει από την περασμένη εβδομάδα είναι τα εξής:

Σε περίπτωση που αν ο μοτοσυκλετιστής δεν φοράει κράνος και τον σταματήσουν, αντρές της Τροχαίας, ακινητοποιούν τη μοτοσυκλέτα έως ότου παρουσιαστεί ο δημόγος με κράνος! Σε περίπτωση που μέσα σε δύο ώρες δε γίνει κάτιον τέτοιο, η μοτοσυκλέτα μεταφέρεται στο γκαράζ της Τροχαίας. Όταν ο ιδιοκτήτης πάει πλέον από το γκαράζ να πάρει τη

μηχανή του, καλείται να πληρώσει μια κλήση 7.500δρ. για κράνος, καθώς και τα έξοδα της μεταφοράς με γερανό της Τροχαίας και αυτά του γκαράζ, δηλαδή άλλες 4.500δρ.

Η υπουργική απόφαση που προβλέπει τη λήψη ενός τέτοιου μέτρου δεν είναι καινούρια, αλλά υπάρχει από το 1983. Απλούστατα, οι τροχόμπατοι θελήσανε, με την ενεργοποίηση ενός τέτοιου μέτρου, να εισπράξουν αυτήν την εποχή, ποσά καθόλου αξιοκαταφόρητα, με το πρόσχημα της "προστασίας των μοτοσυκλετιστών" (λέσ και αν πέσει κάποιος που οδηγεί μηχανή, υπάρχει

περίπτωση να σπάσει και το κεφάλι καινενάς διερχόμενου, αν δεν φοράει το κράνος!).

Το μόνο που μας συνιστούν οι μπάτσοι, όταν μας σταματούν στους δρόμους είναι να υπακούμε αναντίρρητη τους νόμους. Εμείς το μόνο που έχουμε να τους συστήσουμε είναι να βγάλουν και λόγο τα κράνη, μπήτως και σκεφτούνε...

Δε χρειαζόμαστε κανένα μπάτσο, για να προστατεύει τη ζωή μας. Η προστασία της ζωής μας απορρίπτει τους μπάτσους και αυτούς που τους δίνουν εντολές, απορρίπτει την ύπαρξη θεσμών που τη σκλαβώνουν.

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ...

ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ της κοιμισμένης πόλης σκιες νυχτοπερπατούν, σιγομιλούν και συνωμοτούν. Τρέχουν πάνω - κατω στις συνείδησεις, γράφοντας συνθήματα, κολλώντας αφίσες και μοιράζοντας προκτρύεις ενάντια στο σκοτάδι.

Εφτά χιλιάδες χρόνια σας κυνηγά-

με. Εμείς κάναμε τις αγροτικές εξεγέρσεις της Μεσοποταμίας, εμείς και τις επαναστάσεις της Αιγύπτου. Απελήσαμε πολλές φορές τη Σπάρτη και άλλες τόσες την Αθηναϊκή ηγεμονία και κάποτε μαζί με τον Σπάρτακο συντρίψαμε τις ρωμαϊκές λεγεώνες στην Ιταλία.

Χιλιάδες φορές εξεγερθήκαμε σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη. Στήσαμε τα οδοφράγματά μας στο Παρίσι και την Βουδαπέστη, βάλλαμε τις βόμβες μας στη Μόσχα και ανατινάχιμε τα ρώσικα τανκς στην Πράγα. Οι σημαίες μας κυμάτισαν στην Ουκρανία και στην Κρονστάνδη, λίγο πριν κάψουμε τις εκκλησίες σας στη Μαδρίτη και τη Βαρκελώνη.

Κάθε φορά που εσείς υψώνετε τείχη εμείς ανοίγουμε ρήγματα. Κάθε φορά που στέλνετε τα τανκς να προκαλέσουν εμείς φτιάχνουμε οδο-

φράγματα. Κάθε φορά που φυλακίζετε τη ζωή σε-οριζόντιες και κάθετες γραμμές εμείς τις στάμε με τις καμπύλες μας. Κάθε φορά που οργανώνετε το χώρο και το χρόνο στον ρυθμό του σχολείου, του εργοστασίου, του στρατού, εμείς καταλαμβάνουμε τα σχολεία, στάμε τις μηχανές στα εργοστάσια, τασκίζουμε τις εργαστάσια, τασκίζουμε τα στρατούς.

Εμείς είμαστε το φεγγάρι πάνω από τα γκρίζα τοπία του κόσμου σας. Εμείς είμαστε οι δυνάμεις της ύπαρξης ενάντια στις μηχανές της ανυπαρξίας. Γιατί κάθε φορά που στέρευτες τους άνεμους του εφιάλτη σας, θα θερίζετε τις καταιγίδες των ονείρων μας.

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΜΕΛΩΝ Η ΘΑ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΜΑΣ Η ΔΕΝ ΘΑ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΚΛΕΦΤΕΣ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Όταν υπάρχουν άνθρωποι που δεν βάζουν σε παρένθεση την ίδια τους τη ζωή, σταν δεν υπάρχουν σε κανένα νόμο για να επιβίωσουν ή να εγγυηθούν τον μελλοντικό τους θάνατο μην έχοντας σκύψει στις επιπτώσεις και τα σχέδια του κράτους και των αφεντικών που καθορίζουν την ζωή τους παντού, τότε μιλάμε για ανθρώπους που κυνούνται έξω απ' τους νόμους σε κάποιους χώρους που λέγονται "ελεύθεροι".

Ο αναρχικός Σπύρος Δαπέργολας, εκφραστής αυτής της ανυπακοής, εραστής της ελευθερίας, προτίμησε, κοινωνικά συνειδητός και ταξικά ήδη καταπιεσμένος και εκμεταλλεύμενος, να στραφεί σε ενα χώρο όπου τα σχήματα είναι αρκετά, ξαλιφρώνοντας απ' την αράσταση της συσσώρευσης του πλούτου τ' αφεντικά και τους κρατιστές.

Αυτούς τους ληστές της εργασίας, της διασκέδασης, της μόρφωσης, αυτούς που επένδησαν στη φρίκη, την ανισότητα και την εμπορευματοποίηση.

Για μας αρκεί που είσαι αναρχικός για να' μαστε αλληλέγγυες.

Σύντροφε, εκτός απ' τα άγρια ελεύθερα άλογα που τα δένουν υπάρχουν και αυτά που σπάνι τα σκοινί και το βάζουν σ' αυτούς που έχουν μόνο μία αξία: Να είναι νεκροί. Κουράγιο σύντροφε.

Είμαστε όλοι σεισμόπληκτοι!

MEΤΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΙΜΑΚΤΟΥΣ σεισμούς στην Κοζάνη και τα Γρεβενά ακουλούθησε σεισμός στο Αίγιο με νεκρούς και αρκετές καταστροφές. Αμέσως τα Μ.Μ.Ε. και οι αρμόδιοι φορείς σε έναν απεγγνωσμένο αγώνα δρόμου άρχισαν να ψάχνουν το λόγο και τους υπευθύνους για την κατάρρευση των κτιρίων. Τους βρήκαν στο πρώτοπο του μηχανικού και του κατασκευαστή.

Όμως ο κύριος υπεύθυνος δεν είναι άλλος από το κράτος και την αναιτυδική πολιτική που ακολούθησε κυρίως τις δεκαετίες 60-70.

Το ελληνικό κράτος σε μια προσπάθεια του να έχει μία αντίστοιχη ανάπτυξη με την υπόλοιπη Ευρώπη αλλά μην έχοντας ισχυρά κεφάλαια ώστε να το κάνει αυτό κατέφυγε σε εναλλακτικές λύσεις άλλου τύπου. Μία από αυτές, αλλά και η κυριότερη, ήταν η ανάπτυξη της μικρομεσαίας οικονομίας. Σημαντικό ρόλο ε-

παιξε η οικοδομική δραστηριότητα και για μεγάλο χρονικό διάστημα στήριξε σχεδόν εξ' ολοκλήρου την ελληνική οικονομία δημιουργώντας μία ισχυρή βιομηχανία δομικών υλικών.

Είναι τα χρόνια που ο κάθε έλληνας αποκτάει και το όνειρο της στέγης, είναι τα χρόνια που μπορεί σχετικά εύκολα να το πραγματοποιήσει.

Δίνονται δάνεια, κόβονται οικόπεδα, γίνεται μελέτη και το σπίτι είναι έτοιμο. Όμως όλα αυτά γίνονται στο βωμό του γρήγορου κέρδους, στο βωμό της ανάπτυξης που δε γνωρίζει σεβάσμο απέναντι στη φύση, απέναντι στα ανθρώπινα όνειρα και αγωνίες.

Ταυτόχρονα δημιουργείται ένα πανίσχυρο "λόμπι" από μεγαλοεργολάβους, κατασκευαστές, μηχανικούς, στυγνούς εκμεταλλεύτες της ανθρώπινης εργασίας, που βλέπονται στους ρυθμούς ανάπτυξης της οικοδομής αναγνωρίζουν τον τρόπο

να βγάλουν εύκολο και γρήγορο κέρδος σε βάρος άλλων ανθρωπών, σε βάρος όλων αυτών που μελλοντικά θα στεγάσουν τα ονειρά τους μέσα στα άθλια κλουβιά που θα τους παρουσιαστούν σαν σπίτια.

Το κύριο χαρακτηριστικό τους είναι η κομπίνα και ιδεολογία τους η απαταινιά. Οι μελέτες που χρειάζονται ώστε να βγούν οι άδειες οικοδόμησης γίνονται εύκολα και γρήγορα, γιατί η ζήτηση είναι μεγάλη. Ταυτόχρονα τα αρμόδια υπουργεία κάνουν τα στραβά μάτια απέναντι σε αυτή την κομπίνα, γιατί απλώς εκεί στρίζεται η δικιά τους ύπαρξη. Οι εργολάβοι και οι κατασκευαστές με τα υλικά που χρειάζονται για να βγάλουν μία οικοδομή χτίζουν άλλες τρεις. Έτσι, πέρα από πανάθλιες και απάνθρωπες, οι κατοικίες που φτίαχνονται είναι και εποιμόρροπες. Είναι σίγουρο ότι όλες οι κατοικίες που φτάχνουν πριν από τους σεισμούς του '80-'81 είναι τόσο κακοφτιαγμένες από

στατική άπωση που σε ένα σεισμό μεγαλύτερης διάρκειας και έντασης από αυτούς που γίνονται συνηθως, θα καταρεύσουν εντελώς. Δεν ήταν λίγες οι φορές που όλα αυτά γίνονται σε συνεργασία και με τους ίδιους τους ίδικτες που μπροστάστηκαν να μυστάζουν την ιοιά τους την ασφαλεία. Το δόγμα ανάπτυξη για το κέρδος, για όλη μια φάρα αποδύκει το πώς το κεφαλαιού καθορίζει τις ανθρωπίνες ανάγκες, πως αδιαφορεί για τα αποτελέσματα της ανάπτυξης που προτάσει. Βέβαια το πώς οικοπεδοποιήθηκε και οικοδομήθηκε η Ελλάδα δεν είναι παγκύριο το ίδιο. Επομένως (στην Αθήνα) το παραδειγματικό των Βορείων προστετών με πολυτελεία κτιρίων με γεωργοκαστελλή και μεγάλους κοινόχρηστους χώρους σε μεγάλα οικόπεδα, εγώ η υπόλοιπη Αθήνα (οι συνοικίες και το κέντρο) είναι γενικά μικρά σπίτια η τεράστιες πολυκατοικίες που κατα-

λαμβάνουν όλοι το οικόπεδο μην αφήνοντας περιθώρια για ανεκμετάλλευτο χώρο στο βαθμό που κατέτελο θα σημαινεί λιγότερη τετραγωνικά άρα και λιγότερο κέρδος. Η προφοροποιητική πάλεων εκφράζει τον εντονό ανταγωνισμό ανάμεσα στο κεφαλαιού εκφράζει την εκμετάλλευση και την ποιοτητή ζωής των κατοίκων της. έκφραζε την ταξική διάρθρωση της κοινωνίας. Το κεφαλαιού κατό το κράτος καθορίζουν ποιός θα μενεί και που, καθορίζουν την ποιότητα της ζωής, την ασφάλεια που κάθε άνθρωπον. Το παραμύθι που προσπαθεί να σερβίρουν με αφορμή τους σεισμούς αποποιώντας την πενιερή χωρίς μενιά στην πολιτική που προσπαθεί να μενινεί χωρίς απάντηση. Το πρόβλημα με τους σεισμούς συστάζεται στα προσώπα των παιδιών που σαθηκαν και στα δώρα που τους στέλνουν δεσμούντας την αλληλεγγύη τους στους σεισμοπαθείς και αποκρύπτουν ότι όλες οι πόλεις της Ελλάδας είναι ίδιες και χειρότερες με το Αίγιο. Μας λένε ότι το πρόβλημα είναι τα αιθαλετά ενώ το πρόβλημα υπάρχει παντού. Ο χαροκόπιος τρόπος που οικοδομήθηκε η Ελλάδα βάσει των κανονισμών του ΥΠΕΧΩΔΕ, διγενεί την ανάπτυξη που αρμείται σ' αυτές τις περιστάσεις. Ισως είναι κοινότυπο, αλλά γνωστόμενός μας ότι μόνο στον οι ανθρώποι αναλαμβουν τις τικές τους, σταν καθορίζουν τις ανάγκες τους με βάση την αλληλεγγύη και την ανθρωπιά και οι άλλοι κέρδος, δε κατοφέρουν να τινάζουμε στον αέρα τη σχέσια της τάσσο περιβόλτης και πολυκουμουνής καθε φορά, οικονομικής ανάπτυξης. Όλα τα παραπάνω περιβαίνουν σεναρίο να φαντάζουν σαν ανόπτες κινηνούλογες. Δεν εχει πάρα πολλά καθένας να κοιτάζει την κατοικία του και θα καταλάβει.

ΕΝΑΣ ΑΥΤΟΠΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ

τις διεθνείς δυνάμεις κυριαρχίας.

Οταν μία εβδομάδα μετά, συνεχίζουν να μας «ενημερώνουν» ανελλιπώς για τα ποδόλατά του Ανδρέα και του Κωστάκη, για τις εκδηλώσεις ευχαριστίες των ΕΜΑΚ και για τις δοξολογίες των παπάδων, χωρίς να λένε τίποτα για την εκδίκηση του συμβότυντο, για τις πόλεις-τέρατα, χτισμένες πάνω σε μπαζωμένα ρέματα και σε παραλίες, με τα μισά υλικά, προς οικονομικό όφελος των κυρίαρχων, τότε συνειδητά χειραγωγούν τη σκέψη των πληθυσμών, αποτροπαντολίζοντας την από τις φυσικές της κατευθύνσεις.

Οταν οι άνθρωποι νοιώσουν ότι η

ουσία και ο λογος μήπαρε των μέσων, ο πραγματικός λογος υποφέρει της τάσσος φανερώνεται στα κενά των παρουσιασθέντων καταστροφών, πολεμών, διατυχίων, αιμάτων, (βλ. διαφορικές, κέρδος απ' αυτές), τότε θα καταλαμβάνουν όλη του τη σάσταση το παιχνίδι και τους λογούς αυτού που παίζεται σε βάρος τους, και τότε συνειδητά, θα καταστρέψουν όλον αυτόν τον μηχανισμό κέρδους, χειραγωγησης, κυριαρχίας, αυτού του νεου συνεταιρίου της έξουσίας, με έναν θειόπιστον ρίχτερ, οσών δεν έχουν καν φανταστεί οι μετοχοί του.

A.Γ.

Ένας ακόμα τρόπος αδυνατίσματος της τσέπης μας...

"Σεισκαριστώ, ω εταιρία εν αφθονία μου παρέχεις στέγη, τροφή πνευματική..."

ΔE ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ασφαλώς, ούτε οι σεισμοί και οι καταστροφές που αυτοί προκάλεσαν να αφήσουν αδιάφορους τους κερδοσκόπους. Ο λόγος, στην προκειμένη περίπτωση, για τις ασφαλιστικές εταιρίες. Αυτές που φροντίζουν "για εμάς, πριν από εμάς", αυτές που εκμεταλλεύονται και στηρίζονται στο απόχυτη, στον πόνο, ακόμα και στο θάνατό μας.

Η αύξηση των σεισμικών φαινομένων στον ελλαδικό χώρο τον τελευταίο καιρό, έστρεψε το ενδιαφέρον των πολιτών σε αυτά που αποτελούν πρόβλημα που τους εμποδίζουν, προς στιγμήν, να επιχειρήσουν κάτιο τέτοιο σε συνεργασία με το κράτος.

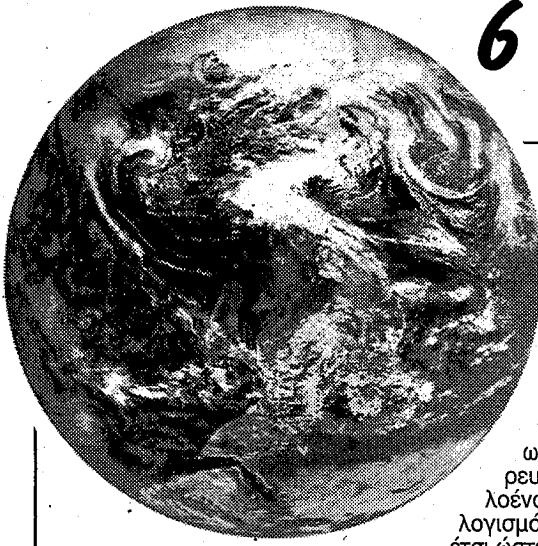
Ένα πρώτο πρόβλημα αποτελεί η ύπαρξη 500.000 αυθαίρετων κατοικιών στον ελλαδικό χώρο που υπάρχουν στην Ελλάδα. Τα αυθαίρετα αυτά μπορούν να χωριστούν, χοντρικά, σε τρεις κατηγορίες: είναι η κατηγορία των προχειροφτιαγμένων αυθαίρετων από άνθρωπους οικονομικά ασθενείς για να ξουν ένα μέρος να καμηλώνην, η παρόμοια αυθαίρετη που προκαλείται από την επιστροφή των σεισμών, τη στραβωμένη πόλη της Αθήνας.

Πέρα από τις ήδη υπάρχουσες σεισμικές αυθαίρετες, οι οποίες στην περιοχή της Αθήνας αποτελούν την πιο σημαντική πηγή επιχειρησιακού αναπτυξιακού πόλης, με την παραπομπή της στην παραπάνω πρόβλημα, η παραπάνω πρόβλημα της αυθαίρετης που προκαλείται από την επιστροφή των σεισμών, τη στραβωμένη πόλη της Αθήνας.

Πέρα από τις ήδη υπάρχουσες σεισμικές αυθαίρετες, οι οποίες στην περιοχή της Αθήνας αποτελούν την πιο σημαντική πηγή επιχειρησιακού αναπτυξιακού πόλης, με την παραπομπή της στην παραπάνω πρόβλημα, η παραπάνω πρόβλημα της αυθαίρετης που προκαλείται από την επιστροφή των σεισμών, τη στραβωμένη πόλη της Αθήνας.

... εδώ είναι Ελλάδα

Σε πολές χώρες της Ευρώπης, όπως η Γερμανία, η Αγγλία και η Γαλλία, το ποσοστό των ασφαλισμένων κατοικιών ανέρχεται σε 80-90%. Έτσι, οι εταιρίες (ντόπιες και πολυεθνικές) που υπάρχουν στην Ελλάδα αναφρωτιούνται γιατί να μην αυξήσουν την πελατεία τους, ασφαλίζοντας και τις εδώ κατοικίες. Υπάρχουν, όμως, κάποια προβλήματα που τους εμποδίζουν, προς στιγμήν, να επιχειρήσουν κάτιο τέτοιο σε συν

Αναρχοσυνδικαλισμός στο Puerto Real

O TAN TO 1987 η κατ' ονόμα σοσιαλιστική κυβέρνηση του PSOE στην Ισπανία ανήγειρε το πρόγραμμα του "εξορθολογισμού" του λιμανιού του Puerto Real, οι εργάτες κήρυξαν απεργία. Η αναρχοσυνδικαλιστική ομοσπονδία CNT πρωτοστάτησε στην προπαγάνδη και εξάπλωση της δράσης στον πληθυσμό γύρω από το λιμάνι. Τελικά, όχι μόνο η ηπήθηκε η κυβέρνηση, αλλά διασφαλίστηκε και μια σειρά βελτιώσεων στους όρους πληρωμής και τις συνθήκες εργασίας.

Αυτό ήταν αποτέλεσμα της αποφασιστικότητας και του έξυπνου χειρισμού όχι μόνο των εργατών, αλλά και όλου του κόσμου. Στις συνεχίες μαζικές συγκεντρώσεις στο λιμάνι και τις γύρω περιφέρεις συμμετέχουν εργάτες, οι οικογένειές τους, οι γειτονες κι ένα πλήθος υποστηρικτών, ουσιαστικά, δηλαδή, ολόκληρες κοινότητες.

Ο Pepe Gomez, μέλος της CNT Puerto Real/Cadiz μίλησε στον Οκτώβριο του '93 στο Λονδίνο σε εκδήλωση των "εργατικών δικτύων" της αναρχοσυνδικαλιστικής Solidarity Federation (Ομοσπονδίας Αλληλεγγύης) για τον αγώνα των κοινοτήτων του Puerto Real το 1987, ως υπόδειγμα κοινωνικής δράσης. Τα παρακάτω είναι αποτάσματα της ομοίωσης, που έδωσαν από κοινού Αγγλούς και Ισπανοφόρους το Μάρτιο του '95 και μάς έδωσαν να μεταφράσουμε για το "ΆΛΦΑ".

Εξορθολογισμός και αντίσταση

"Θα θέλα να σας πω για τον εξορθολογισμό των λιμανιών στο Puerto Real και τις δράστηριότητες της CNT. Πρώτη μέρις, ας τοποθετήσουμε τον λεγόμενο εξορθολογισμό στο ιστορικό πλαίσιο της Ισπανίας του '80 και του '90. Ο εξορθολογισμός είναι καπιταλιστική αναγκαιότητα, ανταποκρίνεται, δηλαδή στη συνεχή ανάγκη του καπιταλισμού να αναδιαρθρώνει τον τρόπο παραγωγής. Το κεφάλαιο αλλάζει την πορεία και τις κατευθύνσεις του μέσα στην κοινωνία, έτσι ώστε να αυξάνεται το κέρδος συ-

γκεκριμένων επιχειρήσεων. Αυτή η ευελιξία και η ρευστότητα του κεφαλαίου ολοένα και βαθαίνει τον εξορθολογισμό των τρόπων παραγωγής, έτσι ώστε να μην υπάρχει πλέον "εναλλακτική" λύση στο πρόβλημα, παρά μόνον επαναστατική.

Γνωρίζουμε ότι ο καπιταλισμός χρειάζεται κάποια ζωτικά εργαλεία, οπως τα κόμματα και τα ρεφορμιστικά συνδικάτα. Τα ρεφορμιστικά συνδικάτα, που έχουν τραφεί από τον ίδιο τον καπιταλισμό, έχουν αναπτύξει την ικανότητα να εξουπέρωνται οποιαδήποτε ανταρσία ή και κριτική από μια εργατική προσέγγιση. Άλλα οι ήπτες και γενικά η φύση τόσο των κομμάτων, όσο και των συνδικάτων είναι μάλλον πασφανείς, ας μιλήσουμε, λοιπόν, για το Puerto Real.

Δύο είναι οι βασικές κληρονομίες του μαρξισμού στο συνδικαλιστικό κίνημα. Από τη μία ο διαχωρισμός του οικονομικού από το πολιτικό και η προώθηση της οργάνωσης οικονομικών συνδικάτων, συνδικάτων που ασχολούνται αποκλειστικά και μόνο με οικονομικά ζητήματα, αφήνοντας τα πολιτικά ζητήματα στο πολιτικό κόμμα. Το δεύτερο μαρξιστικό προϊόν είναι ολόκληρη η κουλούρα της διαχείρισης: το πώς οργανώνονται κινητοποιήσεις, το πώς καθοδηγούνται οι άνθρωποι, το πώς ασκείται η εξουσία της συνδικαλιστικής γηγενείας. Ο αναρχοσυνδικαλισμός επιχειρεί να καταστρέψει αυτόν τον πολιτισμό της εξάρτησης μέσα από τη νέα παιδεία που εισάγει, που προωθεί μια κοινωνική δράση αυτενεργή, από τους ανθρώπους για τους ανθρώπους.

Οι πραγματικές επαναστατικές οργανώσεις δεν είναι απαραίτητα οι πράτες που "θα πάρουν τα όπλα ενάντια στην εκμετάλλευση", και δεν θα πρέπει να καθορίζονται από το αν-τα κάνουν αυτό ή όχι. Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι να χτίσουμε μια οργάνωση όπου οι άνθρωποι μπορούν να συμμετέχουν με ουσιαστικό τρόπο, πάροντας οι ίδιοι αποφάσεις για όσα τους αφορούν. Πιστεύουμε πως αυτή η συμμετοχή είναι μια πολύτιμη μορφή άμεσης δράσης, πιο σημαντική και διάρκειας από την καταφύγη στον ένοπλο αγώνα.

Για παράδειγμα, δεκαπέντε χρόνια δουλειάς στο Puerto Real, έχουν δημιουργήσει μια οργάνωση που βρίσκεται σε συνεχή διάλογο. Μια οργάνωση που έχει προσφέρει δυνατότητες να λυθούν μια σειρά

από χειροπιαστά κοινωνικά προβλήματα έξω από το κοινοβούλευτικό πεδίο.

Την εποχή των κινητοποιήσεων, καταφέραμε να δημιουργήσουμε μια δομή στερεή που εξασφάλιζε τη λειτουργία μιας διαρκούς συνέλευσης. Οι άνθρωποι που αντιμετώπιζαν το πρόβλημα των απολυτών τους πήραν τις αποφάσεις στα χέρια τους.

Κάθε Πέμπτη ανεξαιρέτως, για πολλές εβδομάδες, στα χωριά και τις πόλεις της περιοχής πραγματοποιούνταν γενικές συνελεύσεις κατοίκων, όπου δικαίωμα λόγου και ψήφου είχαν όχι μόνο οι εργάτες των ναυπηγείων, μα και όλοι οι εμπλεκόμενοι: οι σύζυγοι τους, οι γονείς, τα παιδιά, οι παππούδες (Οι γυναίκες οργανώθηκαν ξεχωριστά και ξεκινώντας από 100, φτάσαντες τις 500 στις κινητοποιήσεις τους κάθε Τρίτη, όταν οι άντρες εργάτες ήταν στα ναυπηγεία. Δημιουργήθηκαν αυτόνομες επιτροπές γυναικών με 6 ανακλητά μέλη της συντονιστικής ομάδας και με δικτύο αλληλεγγύης σ' ολόκληρη την Ισπανία).

Επρόκειτο, δηλαδή για μια δομή που ήταν πολύ διαφορετική απ' αυτήν των πολιτικών κομμάτων, όπου οι αποφάσεις λαμβάνονται σε επιπλέοντα κορυφή και κατόπιν φιλτράρονται και διαχέονται προς τα κάτω. Εμείς κάναμε το αντίστροφό στον κορυφή αποφάσεις της Βάσης.

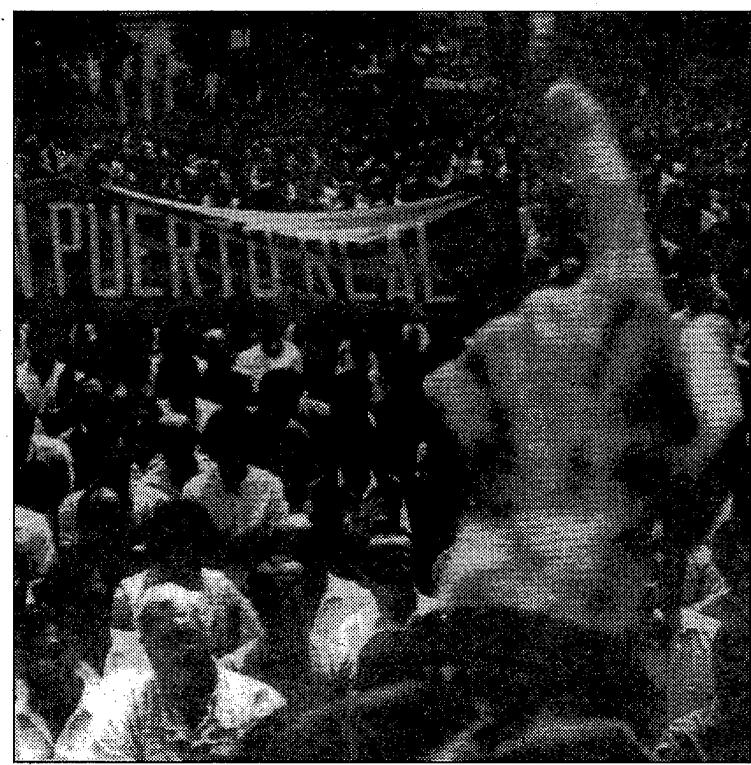
Προσπαθήσαμε να αποδείξουμε, λοιπόν, ότι ο αναρχοσυνδικαλισμός, ή αν θέλετε επαναστατικό συνδικαλισμός, δεν σημαίνει τίποτε χωρίς δουλειά. Στα τέλη του 1987, όταν ο βασιλιάς της Ισπανίας ήταν στην επιστροφή του κορυφή στην Ισπανία, η CNT, για να επιστρέψει το πρόβλημα των ναυπηγείων, αποφάσισε να μπλοκάρει ένα βασικό στρατηγικό σημείο του κεντρικού δρόμου, που αποτελούσε τη μοναδική διόδιο επικοινωνίας του Cadiz με το Puerto Real. Τα οδόφραγματα θα εμπόδισαν, βέβαια το βασιλιά να περάσει.

Κάθε Τρίτη οργανώνονταν ενέργειες σαμποτάτ και κόβονταν π.χ. τα τηλέφωνα σε ολόκληρη την περιοχή. Κάθε Πέμπτη γίνονταν γενικές συνελεύσεις. Πάνω από χιλιούρια πρόσωπα στο Puerto Real για να ελέγχουν την κατάσταση. Μας κατηγόρησαν μάλιστα ότι ένα παιδί πέθανε στο δρόμο για το νοσοκομείο επειδή των οδοφράγματων της CNT. Μα δεν ήταν αλήθευτες πάντοτε επιτρέπομενες στην διέλευση ασθενοφόρων. Και κανενός άλλου σχήματος, φυσικά.

Ετοιμαστήκηκε ένα τοπικό κίνημα με εσωτερική περιθώλη, την εκπομπή της κινητοποιήσεως, που κατευθύνεται στον αγώνα του σε όλα τα πεδία που αναφέραμε. Αποτελείται από δώδεκα οργανώσεις που έχουν δικτύωσει μεταξύ τους, συντονίζοντας τις δράστηριότητες τους ομοσπονδικά και ομεσοδιημοκρατικά, χωρίς κάποιο κέντρο αποτελεσμάτων. Την επειδή της θεματικής της συνεδρίασης, ήταν βασικό κομμάτι του συνεδρίου, τα οποία επεξεργάσθηκαν διαφορετικές ομάδες εργασίες.

Οι εκδηλώσεις για το λειτουργό της Τρίτης μέρις, από την περιοχή της Ληφίας γραμμής, η οποία ερμηνεύει πώς θα πάρουν τα όπλα ενάντια στην εκμετάλλευση, ήταν στην επαναστατική ομάδα της Ληφίας γραμμής. Οι εργάτες της Ληφίας γραμμής είναι οι πρώτοι που αναπτύξαν την αντίσταση στην εκμετάλλευση. Το έγινε μέσω της συνεργασίας της Ληφίας γραμμής με την ομοσπονδία της Ληφίας γραμμής. Η ομοσπονδία της Ληφίας γραμμής είναι η πρώτη που αναπτύξαν την αντίσταση στην εκμετάλλευση.

Θα περισσεύσει να πει κανείς, ότι οι προσδοκίες όσον αφορά την περιοχή της Ληφίας γραμμής, ήταν στην επεργάτηση της Ληφίας γραμμής. Η ομοσπονδία της Ληφίας γραμμής είναι η πρώτη που αναπτύξαν την αντίσταση στην εκμετάλλευση.

φάσεων και με συχνές συναντήσεις όπου συζητούνται από κοινού οι επιμέρους στόχουι.

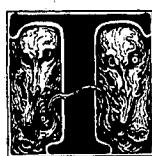
το Puerto Real η αλληλεγγύη των εργατών από άλλα εργοστάσια και συνδικάτα ήταν αμεριστη.

Σημαντικό είναι το εξής γεγονός: Από τους τέσσερες χιλιάδες εργάτες στο ναυπηγείο, οι δύο χιλιάδες ήταν μέλη της UGT (του σοσιαλιστικού συνδικάτου) και των Comisiones Obreras (του κομμουνιστικού συνδικάτου) και παρ' όλ' αυτά στις συνελεύσεις των εργατών, οι προτάσεις της CNT διατυπώνονταν απευθείας, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τις προτάσεις των άλλων συνδικάτων. Αυτή ήταν μια τακτική εντελώς αντίθετη με τις συνθηκισμένες επίσημες συνδικαλιστικές τακτικές. Στη συγκεκριμένη περίπτωση των ναυπηγών, οι προτάσεις της CNT γίνονταν αμέσως ομόφωνα δεκτές.

Υστερά από έξι μήνες διάρκων κινητοποιήσεων, αντί να κλείσουν τα ναυπηγεία, βρέθηκαν επιτέλους δουλειές. Οκτώ πλοία στάλθηκαν στο Puerto Real για να ναυπηγηθούν. Να, λοιπόν, ενα από τα άμεσα αποτελέσματα.

Μια άλ

Μικροί θεοί κάθε φορά η αιτία...

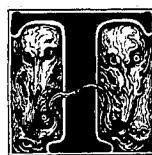

ΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ καιρό στον παρακολουθούν τα δελτία ειδήσεων έρχονται αντιμέτωποι με πλάνα από κεριά, μοντάζ από ταινίες τρόμου όπου τέρατα με κέρατα βγαίνουν μέσα από τάφους και ένα κάρο άλλα.

Πρόκειται για ένα νέο σίριαλ που μπήκε ξαφνικά στη ζωή μας. Πιο ενδιαφέρον απ' τη "Λάμψη" που συγκλονιστικό απ' το "Τμήμα ηθών". Η υπόθεση έχει αίμα, και ως γνωστό τα κοράκια των ΜΜΕ - αλλά ενίστε και το φιλοθεάμων κοινό - τρέφονται με αίμα. Έτσι μ' αυτήν την ανθρώπινη τραγωδία έρχονται ν' αυξηθούν οι ακροαματικότητες και το ίματε το κάθε δημοσιογράφου, δικηγορίσουν ή τραγόπατα.

Παρ' ολ' αυτήν η υπόθεση αυτή έχει όντως ενδιαφέρον από κοινωνική άποψη. Είναι κάτι σαν καρδιογράφημα της ίδιας της κοινωνίας μας.

Ο Διάβολος

ΕΠΙΚΑ ο Διάβολος δεν είναι παρά ένας ακόμα θεός. Ένα ακόμα δημιούργημα της ανθρώπινης ανοησίας. Σαν θεός έχει ανάγκη, όπως

όλοι οι άλλοι, από πιστούς, εκκλησίες, δόγματα, τελετές και τελικά θυσίες. Η θυσίας δεν είναι τίποτ' άλλο από το επιστέγασμα της πίστης στη θεότητα (συχνά και τιμωρία απίστων). Σαν τέτοια, η θυσία απτάρχει σ' όλες τις θρησκείες. Αρχικά σαν αυτοθυσία και στέρηση (φαγητού, ύπνου, έρωτα...) και κατόπιν σαν θυσία και προσφορά (τελετές, θυσίες ζώων, ανθρωποθυσίες). Απ' τις θρησκείες των Μάγια ή των Αιγύπτιων (με τις ανθρωποθυσίες τους) μέχρι τις σημερινές ο κύκλος του αιώνας συνεχίζεται.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό ίσως όλων των θρησκειών είναι ότι προσδίδουν μια ιδιαίτερη ποιότητα στους μυημένους τους. Αυτό εξωθημένο στα άκρα μετατρέπεται στο γνωστό "πας μη ... (χριστιανός, ορθόδοξος, μωαμεθανός...) βάρβαρος". Έτσι η επιβολή πάνω στους αλλόθρησκους ακόμα και η θανάτωσή τους βρίσκει ένα ιδεολογικό υπόβαθρο. Όπου ο "θεός" της όποιας θρησκείας το έχει παραλείψει στα "ιερά κειμένα" του, έρχονται να το προσθέσουν οι κατά τόπους εκπρόσωποι του στη γη, από τους κληρικούς μέχρι τους "ελέω θεού μονάρχες". Στις δολοφονίες των σταυροφόρων για την "απελευθέρωση της Ιερουσαλήμ", των Ισλαμιστών για να εξαπλωθεί η πίστη με το σπαθί και τη φωτιά, της Ιεράς Εξέτασης για να σώσουν την πίστη όσον αφορά το θρησκευτικό μέρος (το πολιτικό μέρος αυτών κι άλλων τετοιων ιστοριών που ήταν και το επικρατέστερο είναι μια άλλη ιστορία), η θρησκεία δημιουργήσει μια πλήρη κάλυψη, δε δολοφονούσαν, απλά αγωνίζονταν για την υπόθεση του θεού κι αν πέθαιναν πάνω στον "αγώνα" θα αμείβονταν σε μια άλλη ζωή.

Αυτό το παραμύθι για την άλλη ζωή ενισχύει σε μεγάλο βαθμό όλη αυτή την ιστορία με τη θρησκεία. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε που όλες οι χριστιανικές οργανώσεις έχουν σαν κύριο χώρο δράσης τα νοσοκομεία. Εκεί εμπλέκετε η λογική του εμπορίου τύπου: "Θεές (Άλλα, Βούδα κλπ.) χάρισε μου την υγεία μου και 'γω θα ...'. Σε αντάλλαγμα για κάποια "χάρη" από μέρους του θεού, αυτός αναλαμβάνει να τον ευχαριστήσει δίνοντας κατ' α' αυτόν ή πιο συχνά στους εκπροσώπους του (ο Θεός σαν ρουσφετολόγος)

Τελικά, όλες αυτές οι λογικές δεν υ-

πάρχει κίνδυνος, απλά και μόνο, να μετασχηματιστούν σε εγκληματικές, είναι απ' τη φύση τους εγκληματικές. Από τα θύματα της αρχαιότητας και του μεσαίων, στα φαντάσματα του παρελθόντος (τα SS στη ζώνη τους είχαν γραμμένο στη ζώνη τους: "ο Θεός είναι μαζί μας") και του παρόντος (οι λειτές της επίσημης θρησκείας κάθε κράτους ευλογούν τα όπλα των στρατιωτών πριν από κάθε πόλεμο) οι θρησκείες σκοτώνουν άμεσα.

Μ' αυτή τη λογική ο Σατανάς δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένας ακόμα "θεός" ανάμεσα σε αμέτρητους άλλους "θεούς", που μόνο η καταστροφή τους θα φέρει την ευτυχία της ανθρωπότητας.

Όμως παρ' ολ' αυτά ο Σατανάς δεν είναι ένας κοινός θεός, είναι ένας δίδυμος θεός, δίδυμος με το θεό των χριστιανών. Χωρίς αυτόν δεν υπάρχει ο Διάβολος, αλλά και το αντίστροφο, χωρίς το Σατανά δεν υπάρχει ο Θεός. Είναι απλά δύο θεοί ενός διπόλου, το καλό και το κακό. Οι χριστιανοί πιστεύουν στην ύπαρξη του Εωσφόρου, απλά λατρεύουν το Θεό. Γ' αυτό ο όποιος δρόμος καταστροφής του Σατανά περνάει μέσα απ' την καταστροφή του Θεού

"Τους Λαιστρηγόνες και τους Κύκλωπες δε θα συναντήσεις αν μέσα σου δεν τους κουβανείς" Καβάφης

ΜΩΣ ΤΟ ΝΑ ΠΙΣΤΕΨΟΥΜΕ το ότι η πίστη στο Σατανά είναι υπεύθυνη για ότι συνέβη είναι μια πολύ αφαιρετική αντίληψη για τα γεγονότα.

Αυτό που τελικά είναι ενδιαφέρον στην υπόθεση δεν είναι ότι τέτοια σκηνικά δεν έχουν ξανασυμβεί ποτέ, άλλα ότι κάποια παιδιά τελείων κοινά (θα μπορούσαν να είναι αδέλφια μας, φίλοι μας κλπ.) φτάνουν ως εκεί.

Τελικά μάλλον ο Σατανισμός υπήρξε μια πρόφαση, μια ιδεολογική κάλυψη και μια ευκαιρία που τους δόθηκε. Καμία "καταστροφή λατρεία" δε θα μπορούσε να αναγκάσει έναν άνθρωπο να κάνει κάτι που δεν υπάρχει ήδη έστω και σε λανθάνουσα μορφή μέσα του. Εκτός απ' αυτή την άκρως "καταστροφή λατρεία" που λέγεται σύγχρονος πολιτισμός.

Το ότι αυτή η υπόθεση αξίζει να μελετηθεί, έχει να κάνει με το ότι η κοινωνικο-παθολογία που "κατέλαβε" και έφερε κάποια άτομα μέχρι τα άκρα, είναι η γενική κοινωνικο-παθολογία που διέπει την κοινωνία μας. Είναι η ίδια που θείες άλλα άτομα σε άλλες καταστροφικές και αυτο-καταστροφικές παγίδες όπως ναρκωτικά, φασισμό, πορνεία, παιδική εγκληματικότητα (8χρονοι δολοφόνοι)...

Το όραμα

Ζούμε σε μια κοινωνία χωρίς οράματα.. Όλα τα μεγάλα συστήματα αξιών ή έχουν καταρρεύσει ή βρίσκονται σε βαθιά κρίση. Επόμενο είναι να μην υπάρχει στόχος, νόημα στις ζωές των περισσότερων ανθρώπων. Ακόμα και το όραμα της Επανάστασης στην πραγματικότητα, δυστυχώς, κατέρρευσε στις πλατείες μάζες μετά από την κατάρρευση του λεγόμενου υπαρκτού σοσιαλισμού. Η συνέπεια είναι η αναζήτηση της πί-

στης οποιουδήποτε απ' τον παγκόσμιο "θεό" του χρήματος μέχρι της σύριγγας. Εξαρτήσεις, χυδαία όνειρα, μικρούς φύρερ, μηδαμινές προσδοκίες, να τι έχει να προσφέρει η κοινωνία στημερα.

Οι εποχές που το όραμα της επανάστασης συγκλόνιζε τον κόσμο, δυστυχώς, προς το παρόν έχουν παρέβει.

"Έτσι ενώ σ' αυτήν την υπόθεση ο Σατανισμός φαίνεται να παίζει κύριο ρόλο, δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι οι επιλεκτικοί πίστεψαν στον Σατανά, προποτάθησαν ίσως, αλλά δεν πίστεψαν ποτέ.

Η περιπέτεια

Π' ΤΗΝ ΆΛΛΗ χωρίς οράματα δεν υπάρχει και περιπέτεια. Μια ακινησία απλώνεται σαν πανούκλα πάνω στις περισσότερες ανθρώπινες δραστηριότητες, που μηχανοποιημένες σε έσχατο σημείο αδυνατούν να γεμίσουν το σύγχρονο άνθρωπο. Ο κόσμος γύρω "αλλάζει" με αστραπαίους ρυθμούς κι όμως αν τον προσέξεις καλά στην ουσία του παραμενεί ακίνητος. Τίποτα δεν αλλάζει. Η καθημερινή επανάληψη "τελετουργικών" (πια) κινήσεων δεν αφήνει περιθώρια διαφυγής. Και δε μιλάμε για την εργασία μόνο. Ισα-ίσα είναι ο ίδιος ο "ελεύθερος" χρόνος που κατανέπει περισσότερο σκλαβωμένος απ' το "μη-ελεύθερο" της εργασίας. Χωρατακιά, είσαις αναγκασμένος κάθε στιγμή να βρίσκεσαι κάπου και να κάνεις κάτι, είτε στο σχολείο ή στο εργαστήριο για μάθημα ή δουλειά, στο μπαρ ή στη Disco για ποτό... υποχρεώσεις ή συνήθειες που έχουν γίνει καθήκοντα. Είσαι αναγκασμένος μόνος σου να περιφέρεις την ανία σου.

Το όλο θέμα μπήκε σαν μια περιπέτεια στη ζωή τους, κάτι που επιτέλους έσπαγε τη ρουτίνα, τον επανάλαμβανόμενο καθημερινό θάνατο της συνήθειας.

Σεξ και εξουσία

ΙΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΠΙΟ σημαντικές ανάγκες του ανθρώπου είναι αυτή για επικοινωνία. Όμως όταν αυτή η ανάγκη καταπιεστεί, διαστρέφεται και εκδηλώνεται με περιέργειες μορφές, συνήθως σαν μονόπλευρη "επικοινωνία", σαν διαταγή, δηλαδή γλώσσα της εξουσίας.

Ένα μέρος αυτής της ανάγκης επικοινωνίας είναι και η ανάγκη για έρωτα. Δεν είναι τυχαίο που το θέμα του έρωτα το διαπραγματεύονται όλες οι θρησκείες (αν και διαφορετικά η κάθε μία). Ούτε το γεγονός ότι εκτός απ' τη θρησκεία ένα κάρο άλλοι θεσμοί έχουν